

изобщо, на английския по-частно, и въпрѣки всички турски анкети, сѫщите свирѣства се продължават и до днешенъ день по начинъ по-много или по-малко правиленъ и разницата състои въ това само, че, намѣсто да се ограничават въ двѣ или три окрежия и вършатъ съвмѣстно, тѣ се простиратъ върху едно по-широко поле, дѣто се вършатъ повече или по-малко частно.

Злощастията и теглилата на българския народъ отъ близу петъ вѣка насамъ сѫ неимовѣрни, сѫ неописуеми, но трѣбalo би нѣколко едри тома за кѫсо разказване само на сегашнитѣ имъ теглила, даже и слѣдъ избухването на възмутенитѣ чувства въ християнска Европа противъ турскитѣ варварски злодѣяния.

Днесъ въ България турскиятъ фанатизъмъ е възбуденъ до най-висока степень. Турцитѣ се подиграватъ съ Европа и безъ забикалки тѣ заявяватъ, че тѣхната главна сила се основава, отъ една страна, върху несъгласието на гяурскитѣ сили, отъ друга, върху паритѣ, които сѫ взели, чрѣзъ голѣми заеми, отъ западнитѣ гяури. „Тѣ иматъ нужда отъ паритѣ си, казватъ, искать не искать, тѣ ще ни запазятъ за своето злато. Между това, ние сме свободни да правимъ у дома си, каквото намираме за добро. Българитѣ сѫ наши подданици, ще правимъ съ тѣхъ каквото искаеме“! Тѣй резониратъ турцитѣ, и тѣй се продължаватъ и до днесъ още въ България турскитѣ свирѣства.

Въ постоянно враждебно настроение противъ българитѣ, турцитѣ, всѣкога въоржени отъ нѣкои главатари, които получаватъ заповѣдите си направо отъ Цариградъ, прогласяватъ открыто, че извѣршеното въ България не е нищо въ сравнение съ онова, което имало още да се извѣрши; тѣ не сѫ удовлетворени съ кланетата, съ пожаритѣ, съ грабежитѣ и съ оскуребленията, които извѣршиха подпомагани отъ турската войска; тѣ обмислюватъ други злодѣяния по-ужасни — ако могатъ сѣ измисли злодѣяния по-ужасни — и между това, тѣ всѣки денъ се прѣдаватъ на нѣкои варварщини, за да не забравятъ, както се види, занаята си като кръвопийни опустошители. Турското правителство присѫтствува хладнокрѣвно на това ужасно зрѣлище и си доставя тайно удоволствие да мами възмутената Европа. Бashiбозуитѣ сѫ още въоржени отъ глава до пети. Тѣ сѫ господари на страната.

Какви сѫ чувствата, които въодушевяватъ за сега турцитѣ, за това може всѣки да сѫди отъ разпрѣснатата между турското население прокламация, въ която се кани то да не се плаши отъ